

Justina iz Doberne. Gosp. Franc Wretschler skočil je še pravočasno iz voza. Voz se je zaletel v telegrafični drog in se je prevrnil. Kučijaž si je zlomil desno nogo.

Pod vlak prišel je v Celju železničar Anton Drugowitsch. Mašina ga je vlekla 12 korakov daleč; zdrobilo mu je več reber in obe nogi, tako da je še tisti dan v bolnišnici umrl. Nesrečnej zapušča vdovo in enega otroka.

Samomor. V Celju skočil je čevljar Wogg v Savinjo. Pozneje so ga mrtvega iz vode potegnili. Baje je nesrečnej vsled hude bede smrt poiskal.

Nevarna igrača. V Mariboru igral se je 14 letni šolar Jožef Kralj z nabasanim revolverjem. Nakrat se je revolver sprožil. Krogla zadela je šolarja Karla Kineli v obraz in ga težko ranila. Odpeljali so ga v bolnico. Kralj kupil je revolver pri nekem puškariju za 15 kron.

Razgrajaj. V Mariboru razgrajal je pijani huzar Anton Bagozi tako hudo v Smetankovi krčmi, da so gostje zbežali. Razbil je s sabljo mnogo pohištva. Oddali so ga vojaški sodniji.

Iz Koroškega.

Cesar in Koroško. Pri zadnjem delagacijskem dineju vprašal je naš cesar koroškega poslanca dra. Waldner: "Vi zastopate Koroško?" — Dr. Waldner: "Ja, Veličanstvo." — Cesar: "In v državnem zboru zgornjo Koroško?" — Dr. Waldner: "Ja, Gailtal, Kanaltal in okraj Paternon v dravski dolini." — Cesar: "Delegacijske razprave tečejo nekaj počasi." — Dr. Waldner: "Pač, ali razprave se vršijo vendar ugodno in ta počasnost je deloma odvisna od istočasnega zasedanja državne zbornice ter predvsem od prestane težke zunanje krize." — Cesar: "Vi ste tudi v koroškem deželnem zboru?" — "Ja, Veličanstvo!" — Cesar: "Veseli me, da koroški deželni zbor tako pridno deluje." — Dr. Waldner: "Ja, Veličanstvo, naš koroški deželni zbor ima trdno večino, v kateri se nasprotja ogledajo." — Cesar: "To je razveseljivo. Kako stoji z vodno nevarnostjo v Gailtalu?" — Dr. Waldner: "Hvala po blagohotnosti Vašega Veličanstva doseženih zgradb pri gorskih potokih je dolina od največjih nevarnosti oproščena. Prosim Vaše Veličanstvo naj blagovolji sprejeti zahvalo vsega prebivalstva." — Cesar: "Veseli me, da se je vsaj najhujše odpravilo."

Prvaški hujškači. Piše se nam iz St. Paula: Tukaj je sicer popolnoma nemški trg; ali nekateri prvaki hočejo tudi tukaj na balkanski način izzivati. Po gostilnah rogovili in kričijo „vseslovanske“ pesni, ki jih na Koroškem noče nikdo slišati. Vodja teh hujškačev je nek arbofilski vžitinsko-davčni uradnik. Zadnjič je v spremstvu šolskega sluga pijan po raznih gostilnah kričal in so se morali gosti sami pomagati. No, to se zamore še večkrat zgoditi, kajti koroška zemlja ni tla za balkanske navade. To naj si tudi naši slovenski hujškači zapomnijo.

Sneg je zapadel po celi Koroški, celo v najnižjih dolinah. V višjih krajih seveda je tudi mnogo hujši. Saj je koroška zima itak znana kot jako huda.

Zgorelo je posestvo Alojza Muhr pri Mozirju. Prebivalci rešili so le živino in nekaj pohištva. Tudi mnogo poljedelskega orodja in mašin je zgorelo. Škoda je jako velika. Vzrok požara pa še ni znan.

Ozdravljen samomorilec. Lovec grofa Henckell našel je v gozdu nekega moža, ki si je deval zanjko okoli vratu, da bi se obesil. Ko je lovec zagledal, dejal je mož: Ti si me rešil, zdaj sem za enkrat ozdravljen. Lovec je peljal moža v vas in ga izročil sosedom.

Ponesrečeni župnik. V St. Petru pri Reichensfeldu izdrsnil je župnik Jožef Rescher, padel in si zlomil 4 reber.

Žalostni konec. V Rakolah pri Velikovcu skočila je posestnica Marija Karpf pred očmi svoje hčerke v Dravo in je izginila v valovih. Iskala je smrt zaradi domačih prepir in zaradi sramote, ki jo je čutila, ker so njenega moža zaprli. Mož dolžijo namreč, da je vsled prepira skozi okno na svojo sosedinjo ustrelil in so ga zaradi tega sodniji izročili.

Zaprli so v Münchenu nekega kovača Pija Taler iz Millstatta na Koroškem, kateri je izvr-

šil na Nemškem in tudi doma na Koroškem razne tatvine.

Cerkveni rop. V farni cerkvi Maria-Rojach vlomil je neznan tat v nabiralnik in ukradel denar, katerega je pa bilo prav malo.

Vlom. V Feldkirchenu so tatovi vlomili pri trgovcu Reichmannu in ukradli za 400 kron blaga. Nadalje so vlomili pri mesarju Schieflju; ukradli so mu 10 kron, medtem ko se mesa niso dotaknili.

Zaprli so v St. Paulu i. L. delavca Antona Schwegera; dolžijo ga raznih tatvin in vlovov v cerkveni nabiralnik.

Tatvina streliva. Neznani tat je vlomil v skladišče streliva Au pri Steinu in je ukradel 10 kil črnega smodnika, 50 kapseljev, 3 vence žnore.

Pazite na deco! V Ettendorfu polila se je 5 letna Marija Ašnoh z vrelo vodo. Nesrečni otrok bil je tako hudo opečen, da je kmalu nato v bolnišnici umrl.

V zapor vtaknili so v Beljaku nekega Franca Plauda, ker je s požigom grozil.

Nezgoda. V Pichlenu prišel je hlapec Joh. Keršič z desno roko v cirkularno žago; odtrgalo mu je kos palca.

Rop. Rudar Dominik Knapp iz Črne popaval je z dvema tujima fantoma v neki gostilni v Pliberku. Fanta spremila sta ga potem tudi proti Mežici. Na poti sta ga napadla in mu 10 kron oropala. Orožniki pa so ju kmalu vjeli. Roparja sta hlapca Jože Samec iz Lieše in Albert Herzog iz Prevalja.

Slepar. Zaradi raznih goljufij zaprli so v Celovcu potnika Johana Švegelj iz Kranjskega in ga oddali deželni sodniji. Tudi sodnija v Linzu ga zasleduje zaradi sleparstva.

Izpred sodišča.

Ubijalci.

Maribor, 16. dec. Viničarski sinovi Alojz Ciglarič, Štefan Ciglarič in Jožef Ciglarič iz Vinske gore ter Franc Kociper iz Vrebovnika pjančevali so v gostilni Peitler v Vrebovniku. Mimo je prišel viničarjev sin Jožef Majcen, na katerega imajo že dalje časa jezo. Fantje so s poleni takoj za Majcenom tekli, ki je proti svojemu domu bežal in tam očeta na pomoč poklical. Stari in mladi Majcen sta se oborožila s sekirami. Pred hišo prišlo je do prave bitke. Brati Ciglarič vrgli so mladega Majcena na tla in ga pobili. Kociper zopet pobil je starega na tla in mu vzel sekiro. Vsi štirje so potem s poleni zbijali po starčku. Revezu so zdrobili glavo, tako da je čez par dni umrl. Ker se ni moglo dognati, kdo je pravzaprav starega Majcena ubil, bili so vsi trije bratje Ciglarič in Kociper vsak na 14 mesecev težke ječe obsojeni.

Celjska porota.

Celje, 16. dec. (Rop.) Kočarjev sin Miha Medvešek pjančeval je v sv. Štefanu pri Celju s 16 letnim Jurjem Jug. Ko sta se zvečer proti domu vračala, srečala sta posestnikovega sina Jožefa Čaka. Medvešek skočil je takoj proti njemu, ga prijel za prsa in zapil: "Pri moji duši, ako ne daš takoj vsakemu eno krono, te ubijem!" Čaka je dejal, da nima denarja. Jug mu je potem pregledal žep in vzel zavoj tobaka. Potem ga je Medvešek še ob tla vrgel. Šele ko so prihajali drugi ljudje, sta zbežala. Porotniki so smatrali Medveška za krivega ropa, ali dejali so, da je storil čin v pijanosti. Zato je bil Medvešek le na 6 mesecev zopora obsojen. — (Svinjarja). 15 letni fabrični delavec Franc Lampret iz Novocerkve in delavec Johan Groß iz okolice Celja zagrešila sta se nad nekim 9 letnim dekletom. Lampret je bil obsojen na 7 mesecev, Groß pa na 6 mesecev težke ječe.

Politični duhovnik vsega zmožen.

Dunaj. — Pred okrajnim sodiščem Landstrasse na Dunaju je tožil pater Julijan Lukaszewicz predsednika poljske šolske družbe na Dunaju, krznarja Ladislava Glowinskega, zaradi razžaljenja časti, ker je ta v neki civilni razpravi rekel, da je pater Lukaszewicz pona-

rejal podpise. Obtoženec je nastopil dokaz resnice. Svak patra Lukaszewicza, vpokojeni železniški mojster Kazimir Zacharski iz Sanoka v Galiciji, je izpovedal sledeče: Leta 1896 je pater priredil romanje v Lurd in po njegovem naročilu je dal Zacharski nalepiti oklic po Tar-novu. Ko je krakovski stolni kapitel to izvedel, je odzvel patru Lukaszewiczu priredbo romanja ter poveril patra Smoczinskega. Lukaszewicz mi je nato narekoval odprto pismo na krakovskega knezoškofa Puzyño, v katerem je ostro napadal tol-ni kapitel in župnika Smoczinskega. Obenem me je pozval, naj podpišem pismo z imenom „Mihael Borofka.“ Ko tega nisem hotel storiti, je Lu-kaszewicz sam podpisal to tpe ime. Drugič mi je poslal Lukaszewicz iz Trsta štiri zaprta pisma z naročilom, naj jih vržem v poštni na-biralnik. Priča Štefanija Babnista, hči prejšnega hišnika v hiši poljske šolske družbe, je izpove-dala, da jo je pater Lukaszewicz večkrat po-zval, naj podpiše podpisane in prazne listke z imenom svoje matere. Stori-la je to, ne da bi vedela čemu. Enkrat, ko je tak listek podpisala, je rekel: „Zdaj lahko revidirajo.“ Obtoženec je bil oproščen, ker se mu je posrečilo dokaz re-snice.

Književnost in umetnost.

Trgovinski promet z Balkanom po vojni pričenja se lepo oživljati. Izredno pozdraviti je torej iz-dajo zemljevida, ki osveja železniške zveze Balkana z vsemi postajami, z razlikami eno- in dvoprožnih, takih z brzovlaki in drugih itd. Izborna je v tem oziru po-polnoma novoro izdelana, dobro čitljiva izdaja 1914 Freytagove prometne karte Avstro-Ogr-ske z balkanskimi deželami (1:1.400.000 cena s seznamkom postaj K 240; zaloga kart. zavoda G. Freytag & B rntd, Dunaj VII, Schottenfeldgasse 62). Karta je 80:110 cm velika in ima še 5 postranskih kart (okolica Dunaja, okolica Prag, severno-vzhodno Češko, okolica Budimpešte in Balkanski polotok). Ta karta daje pač vse, kar se zamore od dobrega železniškega zemljevida zahtevati in je izborna za solo in urad, za pisarno in zasebno rabo. Karta, katere nabavo prav toplo priporočamo, izšla je tudi v madžarskem jeziku.

Die Eintrichtung von Ausseinständen in Kroatien — ein Beitrag zur internationalen Rechtshilfe von Dr. Lavoslav Schick, Rechtsanwalt in Zagreb' (zaloga dvorske knjižarne Moritz Perles na Dunaju, 1914, cena K 2.—). Ta zanimivi knjiga, ki se jo dobi v vseh večjih knjigotrdnicah, je prav podučna glede juridičnih reš-meh na Hrvatskem in prav koristna kot mednarodni pravni pomoček.

Poraba svinje v gospo-dinstvu.

(Konec.)

D. Trajne klobase.

12. Jeterne klobase, mrzle za jesti.

Dve tretini enih jeter se skuha. Vsa mastna drobovina (rajžlec) se kuhana doda, nadalje 2 kil kuhane svinjskega mesa; 1/2 kile napol mehko kuhanega v kocke razrezanega hrbtnega špeha, 30 fino sekljanih, v masti ocvrtih čebul; eno tretino surovih, pasiranih jeter, soli, belega, zdrobljenega popra, gobic (Trüffeln) ali gosjih jetric se fino seklja, z juho iz kotlja zmeša in trdno v gladke, široke čreve napolni. — Počasi in previdno kuhati, večkrat prebosti; čez noč naj se pusti te klobase na slami izhladiti in 8 dni okaditi. Pozor! Klobase se rade zlomijo!

13. Rdeče klobase, mrzle za jesti.

Dober kos kuhanega mesa, vse meso od glave, ledice, jezika, srca, fino sekljano, hrbtni špeh, zrezan v kocke, sol, poper, ocvrte čebule, nekaj krvi, se napolni narahlo v gladke, široke čreve. Počasi kuhati, izhladiti in okaditi, kakor 12.

14. »Schlackwurst«.

Tri dele surovega šunkinega mesa, en del trdnega hrbtnega špeha se jako fino seklja; soli, belega in ce-lega popra, nadalje nekaj sladkorja in salpetra, napolni se trdno v široke čreve; pri napolnjevanju se večkrat prebode, drugi dan pa zopet napolni. 24 ur okaditi.

15. Cervelat-klobase.

En del suhega govejega mesa, 2 dela svinjskega mesa, 1 del trdnega špeha, vse surovo, soli in popra; ravna se tako kakor pri 14.

16. Kranjske klobase.

2 dela govejega mesa, en del svinjskega mesa, grobo zrezano, 1 del trdnega, v kocke zrezanega špeha, soli, popra, v tanke čreve trdno napolniti, na pare pre-vezati, dalje časa okaditi.

K izdelovanju trajnih klobas je omeniti, da, kjer se rabi surovo meso, se mora isto na tribine preiskati.